

[Wilhelm]

ene bebrejdelse gik på, at regeringen sidste år efter at have fået sin udskrivningslov igen sammen med socialdemokratiet gik hen og gav fremskridtspartiet indrømmelser på skattelettelsessiden, og den anden bebrejdelse gik på, at fremskridtspartiet støttede en regering, som øgede skattetrykket. Det, der egentlig er forstemmende, er, at socialdemokratiet tydeligt nok gør alt, hvad de kan for at overtage fremskridtspartiets plads som det parti, der skal sikre en regering fortsat levedygtighed, en regering, som øger skattetrykket og øger arbejdsløsheden. Det synes jeg er det egentlig forstemmende også ved denne debat, men det varer altså et par uger, før vi ser, hvor det egentlig bærer henad.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Fohjel):

Debatten om udskrivningslovforslaget giver altid anledning til, at man markerer den skattepolitik, som de partier, man repræsenterer, står for. Den samme ret har også regeringen gennem det lovforslag, man fremsætter. Det lovforslag, vi har fremsat, og som vi debatterer i dag, er netop et klart udtryk for, at det er regeringens markerede politik, at vi ikke vil løse den økonomiske krise, vi er i, ved hjælp af skatten. Vi ønsker, at de penge, som folk tjener, bruges til investeringer, øget produktion og øget beskæftigelse.

Der er i nogle af ordføretalerne to misforståelser, der er gået igennem drøftelsen af lovforslaget om udskrivningsprocenten. For det første er der i lovforslaget ikke tale om en skatteforhøjelse. Hr. Rahbæk Møllers synspunkt om, at man ville øge skattetrykket, er helt forkert. For det andet er der heller ikke tale om en ændret byrdefordeling til skade for de lavere indtægter i samfundet.

Vedrørende spørgsmålet om skattetrykket kan jeg oplyse, at skatter og afgifter i alt i procent af personlige indkomster er beregnet til 56,7 pct. i 1983 og 56,5 pct. i 1984. Bevarer – ikke meget, men den rigtige retning. Hvis man opgør skattetrykket i forhold til bruttonationalproduktet, vil det skønnes, at skattetrykket i 1983 er 45,9 pct. mod 45,3 pct. i 1984. Jeg gør opmærksom på, at der i disse beregninger bl.a. indgår beskatningen af pensionskapitaler, en skat, som ikke præger forbruget eller beskæftigelsen. Der indgår også forhøjelse af dagpengefondsbidraget i 1984

samt forhøjelse af bidraget til arbejdsløsheds-kasserne. Men den forhøjelse af personfradragene for pensionister samt det kommunale personfradrag i 1984, der er aftalt efter finanslovsforlagets fremsættelse, er derimod ikke indregnet i tallene. De skønnes marginalt at nedsætte skattetrykket med yderligere 0,2 pct. i 1984. Enhver snak om, at det udskrivningslovforslag, vi fremsætter, skulle betyde en forøgelse af skattetrykket, er altså simpelt hen kun snak.

Det andet spørgsmål, man har hæftet sig ved her i debatten, er, at vi skulle ændre byrdefordelingen til skade for de lavtlønnede, først og fremmest ved at vi fastholder, at det værn, der er indsat til 70 pct. – det skrå skatteloft – også for 1984 bør være 70 pct. og ikke noget andet tal. Der har været diskuteret meget om det allerede, og jeg skal ikke forlænge den diskussion. Jeg synes, at de synspunkter, som både hr. Stubkjær Pedersen og hr. Gammelgaard kom frem med, klart dækkede. Jeg synes, det er rigtigt efter debatten at konstatere, at der er en forskel mellem regeringspartierne og de partier, der ønsker at forøge skatteloftet. Regeringspartierne mener simpelt hen, at man skal have lov til at beholde 30 øre af den sidst tjente krone. Vi mener også, at et tilsagn, som folketinget har givet om et værn, må bevares som et værn, i det øjeblik det bliver effektivt, ellers har været ingen mening. Jeg har svært ved at se, hvorledes man netop på skatteområdet fra folketingets side skal kræve, at borgerne overholder skattelovene, når folketinget end ikke selv vil overholde de tilsagn, det har givet borgerne.

Jeg er naturligvis dybt enig med hr. Wilhelm i, at det ikke er et spørgsmål om 70 og 73 pct., det er totalt ligegyldigt. Dette spørgsmål er heller ikke for mig et spørgsmål om fordeling på den ene eller den anden måde, men det er ikke ligegyldigt, når folketinget i loven sætter et skjold for en bestemt situation, at man i det øjeblik, hvor skjoldet skal være effektivt, fjerner det. Det er det, der er retssikkerhedsbetragtningen, og det har intet med fordelingspolitik at gøre. Det er ikke det, vi diskuterer – det er jeg parat til at diskutere i en anden sammenhæng – men her er der simpelt hen tale om et meget centralt retsværn.

Jeg var glad for, at fru Aase Olesen i og for sig var enig i dette her. Jeg er glad for, at